

LBRIS

We know
books

Anne Barns
Christin-Marie Below

BRUTĂRIA MAGICĂ
A LUI
MOȘ CRĂCIUN

Ilustrații de Florentine Prechtel

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

2023

Redactare: Iulia Trăncuța
Corectură: Andreea Sorescu
DTP: Carmen Dumitrescu
Silvia Olteanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BARNS, ANNE

Brutăria magică a lui Moș Crăciun / Anne Barns,
Christin-Marie Below; il. de Florentine Prechtel;
trad. din lb. germană de Teodora Tănase. – București:
Booklet Fiction, 2023
ISBN 978-606-9679-65-4

I. Below, Christin-Marie
II. Prechtel, Florentine (il.)
III. Tănase, Teodora (trad.)

821.112.2

Die magische Weihnachtsbäckerei

Anne Barns & Christin-Marie Below

© 2022 Schneiderbuch in der Verlagsgruppe HarperCollins

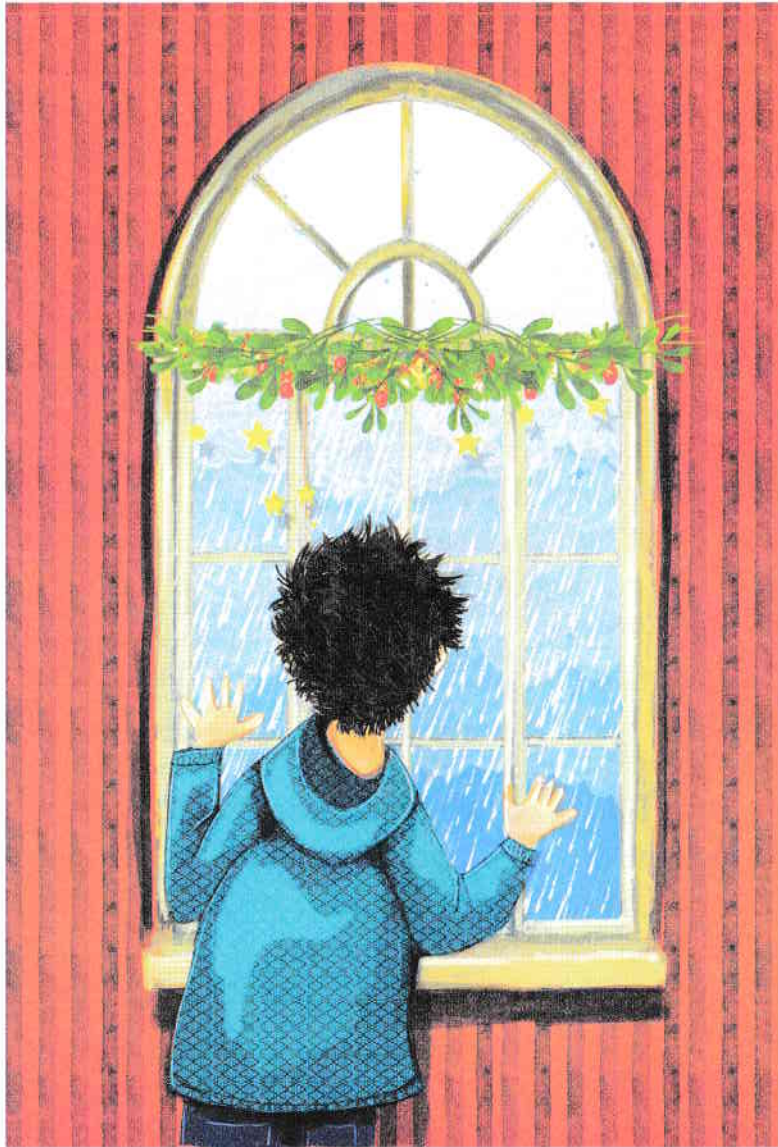
Deutschland GmbH, Hamburg

All rights reserved.

© Editura Booklet Fiction, 2023, pentru prezenta ediție

Cuprins

1. Fursecuri proaspăt scoase din cuptor	7
2. Paul își pune o dorință de Crăciun	14
3. Clinchete de clopoței răsună în noapte	20
4. Rudolf, renul cu nas verde	28
5. Fiora, căpetenia elfilor	35
6. Călătorie cu sania prin noapte	44
7. Atenție, taxiuri zburătoare!	51
8. La Polul Nord din cer	57
9. În brutăria magică a lui Moș Crăciun	65
10. Hai în cuptor!	72
11. Spiridușul gheții	79
12. Un iz de vanilie	84
13. Vizitatorul secret	90
14. Unde e Moș Crăciun?	97
15. A dispărut!	102
16. Acasă la Moș Crăciun	108
17. În pădurea de acadele-bastonaș	113
18. La ceai cu Moș Crăciun	120
19. O plimbare cu sania	126
20. Rămas-bun de la brutăria magică a lui Moș Crăciun	129
21. Ajunul Crăciunului	135

Fursecuri proaspăt scoase din cuptor

Paul stătea la fereastră, cu nasul lipit de geam și privea afară. Încă nu ninsese! Urmărea plin de speranță norii care traversau cerul gri. Nu cădea nici măcar un fulg de zăpadă. În schimb, stropi grei de ploaie udau pământul. În grădină, chiar în fața ferestrei lui Paul, se forma o băltoacă din ce în ce mai mare. Paul oftă. Anul trecut, chiar în locul acela, a făcut cu tata un om de zăpadă uriaș, cu pălărie. Sora lui, Lena, și mama au ridicat lângă el o doamnă de zăpadă cu păr roz, croșetat chiar de ele. Apoi au mers cu toții să se dea cu sania în parc. Paul și Lena s-au luat la întrecere cu părinții, pe sănii. Copiii au

câștigat, bineînțeles. Au băut ceai fierbinte de mentă cu miere din termos și au ținut ceștile în mâini, ca să se încălzească. Chiar și așa, când s-au întors acasă, cu toții erau înghețați de frig. Mama a făcut focul în șemineu și, împreună, au prăjit castane și au ascultat colinde de Crăciun.

Ce frumos a fost! Și ce diferit față de anul acesta, în care, dacă te-ai lua după vreme, nici n-ai zice că vine Crăciunul. Și totuși, ziua următoare era Ajunul Crăciunului!

Dezamăgit, Paul își luă papucii în picioare și ieși din cameră.

Se opri în dreptul scărilor. Simți mirosul de fursecuri proaspăt scoase din cuptor. Auzi vasele zăngănind, un colind de Crăciun la radio și pe mama lui, care fredona. Paul se încruntă, coborî scările și trase cu ochiul în bucătărie. Lena stătea la masă cu o cană mare, aburindă de cacao în față și râdea. Paul știa exact de ce era așa de bucuroasă: azi era prima ei zi de vacanță!

El de-abia împlinise șase ani și încă nu mergea la școală. Dar Lena avea deja nouă ani și era în clasa a patra. Ieri spusese clar și răspicat că va dormi în fiecare zi până târziu și totuși astăzi se trezise

înaintea lui. Și se părea că Lena și mama începuseră să coacă fursecurile fără el. Ce urât!

Când îl văzu pe Paul în ușa de la bucătărie, mama îi zâmbi și spuse:

— Bună dimineața, somnoriță! Hai, brutăria Crăciunului s-a deschis. Ne poți ajuta după ce mănânci micul-dejun.

— Dacă trebuie neapărat, spuse Paul morocănos și rămase în ușă, indecis.

Cuptorul funcționa deja la capacitate maximă și răspândea un miros îmbietor de unt și vanilie. Era mai rău decât crezuse: Lena și mama pregătiseră împreună fix fursecurile lui preferate. I-ar fi plăcut

așa de mult să facă el aluatul cu mama. Îi plăcea la nebunie să frământa ingredientele. Spre deosebire de Lena, care țipa de fiecare dată când degetele ei intrau în contact cu oul moale din aluat.

— Ce-ai pățit? întreabă mama, privindu-l pe Paul cu fruntea încrățită. Nu ai chef?

Înainte ca Paul să apuce să răspundă, Lena spuse binedispusă:

— Eu am, mami!

— Super, avem multe de făcut azi. Vreau să încerc o rețetă nouă.

Mama se apropie de Paul, îl ciufuli și îl trase ușor în bucătărie.

— Hai, vino, morocănosule. Am copt prima serie fără voi. Voiam să te trezească mirosul de cornulețe cu vanilie. Știu că îți plac la nebunie.

Deschise ușa cuptorului. Un miros delicios se răspândește prin bucătărie.

— Nu-i așa că miros divin? Sunt aproape gata.

Paul adulmecă. Da, miroseau extraordinar! Și se părea că Lena nu o ajutase. Mama îi pregătise fursecurile lui preferate de una singură. Pentru el. Așa că Paul zâmbi.

— Pot să gust? întreabă el după ce mama scoase tava din cuptor cu o mănușă de bucătărie.

— Mai stai puțin. Sunt încă fierbinți. Și trebuie să le dăm mai întâi prin zahăr pudră, răspunse mama.

— Le dau eu, exclamă Paul.

— N-ai vrea să mănânci ceva mai întâi? întreabă mama. Cereale sau pâine cu unt?

Însă Paul o zbughise deja spre masa de lucru pe care mama așezase toate ustensilele de gătit. Știa ce are de făcut cu zahărul pudră. Trebuia să-l treacă printr-o sită fină, deasupra unui castron mare, ca să nu formeze cocoloașe. Apoi trebuia să rostogolească cu grijă fursecurile prin zahăr. Erau foarte fărâmicioase când erau calde. Și se sfărâmau ușor dacă nu le rostogolea cu grijă. Mama îl învățase asta și el băgase la cap. Paul răsturnă voios tot pachetul de zahăr pudră în sită, îl strecură cu grijă și apoi privi cum praful alb și dulce se varsă în castron.

Și asta îl duse cu gândul la...

— Sper să ningă în curând, spuse el cu voce tare. Altfel nu mai vine Moșul.

Lena se înecă cu o gură de cacao, tuși și apoi începu să chicotească.

Mama scutură din cap râzând.

— Ce te face să crezi asta, Paul? Moșul vine în fiecare an, indiferent de vreme, spuse ea, apoi privi spre fereastră. Într-adevăr, ar fi perfect să

avem zăpadă de Crăciun. Dar nu cred că ar trebui să ne facem speranțe, căci din păcate deocamdată e mult prea cald ca să ningă. Știți ceva? Haideți să ne bucurăm de ce avem și să nu lăsăm vremea să ne strice voia bună de Crăciun.

Chiar atunci, la radio se auzi colindul *Ninge, ninge*. Mama dădu volumul mai tare.

— Am ales rețeta perfectă pentru astăzi. Când fursecurile sunt gata, vom coace fulgi de nea.

— Pentru Moș Crăciun, rânji Lena.

Paul îi aruncă surorii lui o privire nimicitoare. Lena reușise să-l tragă pe sfoară! Din nou! Chiar i se păruse ciudat ieri, când îi spusese că Moș Crăciun aduce cadouri doar dacă e zăpadă afară. Dar chiar și așa, o crezuse. Lena știa să mintă fără să clipească sau să roșească.

— Nu-ți face griji, Paul, Moșul va veni cu siguranță, îl asigură mama încă o dată. Nu a uitat niciodată de noi în seara de Ajun, spuse ea privind din nou spre fereastră. Nu va lăsa ploaia să-i stea în cale! Și nici noi n-ar trebui!

— Exact, mami! spuse Lena.

Iar apoi, rânjind la Paul, începu să fredoneze colindul care încă se auzea la radio:

— Ninge, ninge...

„Las' că-i arăt eu ei“, își spuse Paul în gând.
„O să mă răzbun!“

Dar totul fu dat uitării după ce mâncă primul cornuleț cu vanilie. Era puțin călduț și incredibil de delicios.

